

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, RUGPJŪČIO – AUGUST 30, 2011 • Vol. CII Nr. 109

Kaina 75 c.

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 08-29-11

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

Įsikūrė Čikagos lietuvių profesionalų grupė (Chicago Lithuanian Professionals Group) – 4 psl.

- Tema: Jaunoji karta – 2
- Sąžinės išbandymas valstybei – 3
- Šauliai šventė Žolinę – 4
- Prasideda nauji mokslo metai – 5, 11
- Amerika neįveikė gimtosios žemės traukos – 6, 11
- Šventadienis – 8
- Be palapinės – į Harry Potter parką (1) – 8
- Susitikimas Plateliuose – 9
- Yra pradžia, yra ir pabaiga – 10

Valiutų santykis
1 USD – 2.41 LT
1 EUR – 3.45 LT

Vilniuje atidarytas aukštųjų medicinos technologijų centras

Vilnius (ELTA) – Vilniuje, Visorių informacinių technologijų parke, atidarytas bendrovės „Viltechmeda“ aukštųjų medicinos technologijų centras. Jame veiks mokslo tiriamasis padalinys – laboratorija, moderni bandomoji gamykla bei vienintelis Europoje JAV įmonės „Moog Medical Devices Group“ prietaisų aptarnavimo centras. JAV bendrovės pasirinkimas parodė, kad Lietuvos specialistai vertinami itin gerai, o šalies ir visų Baltijos šalių rinka palanki investicijoms ir strategiškai patogi aptarnauti plačią Europos rinką.

UAB „Viltechmeda“ veiklą vysto nuo 1993 m., savo gaminamus medicininius infuzijos prietaisus tiekia gydymo įstaigoms daugiau nei 90 pasaulio šalių.

Į centro statybas per metus investuota 8,04 mln. litų, iš jų 2,7 mln. litų sudaro Europos Sąjungos struktūrinės lėšos.

Įgyvendinant šį projektą per ateinančius trejus metus centre planuojama sukurti 50 darbo vietų. 3,500 kv. m ploto medicinos technologijų centre bus plėtojama medicininių švirkštinių siurblių, skirtų tiksliai ir sau-

Aukštųjų medicinos technologijų centro atidaryme dalyvavo JAV ambasadorės Lietuvoje pavaduotoja Anne Hall ir ministras pirmininkas Andrius Kubilius. ELTA nuotr.

giam vaistų dozavimui, gamyba. Didžioji dalis medicininių prietaisų bus eksportuojama į Nepriklausomų Valstybių Sandraugos ir Europos šalis, taip pat tiekiami JAV, Azijos ir Afrikos rinkoms. Mokslinį tiriamąjį darbą dirbantys darbuotojai ne tik

tobulins esamus prietaisus, tačiau ir teiks aukštos pridėtinės vertės inžinerines paslaugas pasauliniam „Moog Medical Devices Group“ susivienijimui, kuriam priklauso 100 proc. „Viltechmedos“ akcijų.

Lietuvėms – pasaulio čempionato sidabras!

Roma (ELTA) – Italijoje vykstančiame pasaulio orientavimosi sporto kalnų dviračiais čempionate Lietuvos moterų komanda iškovojo sidabro medalius.

Rugpjūčio 26 d. vykusiose trijų etapų estafetės varžybose (13 komandų) Karolina Mickevičiūtė, Asta Šim-

konienė ir Ramunė Arlauskienė kelyje užtruko 2 val. 46 min. ir 2 sek. ir 3 min. 5 sek. nusileido tik pasaulio čempionėmis tapusioms Šveicarijos sportininkėms. Bronza atiteko Slovakijos atstovėms (+5.01).

Puikų rezultatą pasiekė ir Lietuvos vaikinų komanda, kuri dalyvauja

tuo pat metu vykstančiame pasaulio jaunimo (iki 20 metų) čempionate. Domantas Cibas, Jonas Maišelis ir Vilius Stankevičius estafetės varžybose (16 komandų) užėmė penktą vietą. Nugalėjo danai. Antri liko rusai, treči – suomia, ketvirti – latviai.

Skaičiuojami viesulo „Irene“ padaryti nuostoliai

New York (BNS) – Viesulas „Irene“ rugpjūčio 28 d. praslinkęs ir virš Manhattan, savo galią labiausiai parodė Jungtinių Valstijų šiaurės rytiniuose miestuose, kur smarkios liūtys ir vandenyno potvyniai apėmė namus ir milijonus žmonių paliko be elektros. Savaitgalį slinkdama palei Rytinę pakrantę ši audra nusiėšė mažiausiai 20 žmonių gyvybių, paliko be elektros apie 5 mln. namų ir verslo įmonių, sukėlė didelius potvynius ir išvartė tūkstančius medžių. Labiausiai nukentėjo New Jersey ir kaimiškos Vermont vietovės.

Dėl „Irene“ teko uždaryti New York viešojo susisiekimo sistemą, kuri nuo pirmadienio palaipsniui atnaujina darbą. Taip pat buvo atšaukti tūkstančiai skrydžių, kurių tik dalis buvo atnaujinti pirmadienį. JAV prezidentas Barack Obama perspėjo, kad šiame regione problemos dar nesibaigė.

Rugpjūčio 28 d. „Irene“, susilpnėjusi iki atogrąžų audros, toliau nio-

kojo šešias New England valstijas. Audrai priartėjus prie Kanados, jos vėjo greitis tebesiekė 80 kilometrų per val. Dėl artėjančio viesulo Kanados Toronto Pearson tarptautiniame oro uoste buvo atšaukta daugiau nei 100 skrydžių.

„Irene“ padaryta žala finansiškai dar neįvertinta, tačiau tikėtina,

kad vien New Jersey valstijoje ši audra sukėlė nuostolių už milijardus dolerių.

Į Washington regioną „Irene“ atnešė apie 200 milimetrų kritulių, tačiau JAV sostinė didesnės žalos išvengė. Praslinkus „Irene“, meteorologai stebi atogrąžų audrą „Jose“, susidariusią netoli Bermudų.

Siaučiant viesului, New York mieste buvo sustabdytas viešasis susisiekimas. EPA nuotr.

DRAUGAS 4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

2006 metų rugpjūčio 23 dieną Breste žuvo aukštas pareigas einantis Lietuvos valstybės saugumo departamento pareigūnas Vytautas Pociūnas. Žmogus, kuris tarnavo savo valstybei, net ir matydamas, jog ši tarnystė tampa vis nepatogesnę politiniam elitui. Panašu, jog Pociūnui buvo pavykę atskleisti faktus, jog pinigai tapo neįveikiamu gundymu nemažai daliai atsakingas pareigas einančių pareigūnų, ir jie vis labiau tarnauja tiems, kas dosniai moka, o ne savo valstybei. Deja, prielaidų, spėlionių, klausimų ir šiandien, praėjus penkeriems metams, daug daugiau nei atsakymų.

Pociūno paslaptina žūtis atrodė dar kraupesnę dėl isteriškos tiek VSD vadovybės, tiek dalies įtakingų politikų reakcijos. Iš karto mums visiems pagrasinta, jog neverta gilintis į žūtis aplinkybes, pradėti skleisti gandai, juodinantys žuvusį pareigūną. Reaguota taip, kad net tiems, kurie pradžioje neatkreipė didesnio dėmesio į tragediją, kilo abejonių, jog kažką norima nuslėpti. Iš tiesų klausimai pabiro it iš gausybės rago. Kodėl puikiai dirbantis, aukštos kvalifikacijos pareigūnas iš Lietuvos išsiųstas į Baltarusiją? Kodėl Lietuvos pareigūnai taip siekia visus įtikinti, kad Pociūno žūtis – tai nelaimingas atsitikimas? Kodėl skelbiamos iš piršto laužiamos istorijos apie Pociūną, o vienas iš rimtu vadintų Lie-

Sąžinės išbandymas valstybei

ANDRIUS NAVICKAS

tuvos dienraščių pradėjo šmeižto kampaniją, kurios pavydėtų net Goebbels?

Reaguojant į neeilinį įvykį, Seime net buvo sudaryta speciali komisija, kuri atskleidė, kad nuogastavimai, jog Pociūnas buvo tapęs nepageidaujamu asmeniu žmonėms, kuriems atsakingos pareigos reiškė ne tiek tarnystę valstybei, kiek galimybę pasipelninti, turi pagrindo. Prasi-dėjo pertvarka VSD, savo pareigų neteko ir keli kitų institucijų pareigūnai. Tačiau ar skandalingas dalies įtakingų veikėjų elgesys, siekis, jog valstybė turi tarnauti jų interesams, tapo akstinu tikram apsilvymui? Mano galva, tikrai ne. Lygiai kaip neišnyko pavojingi verslo, politikos ir žiniasklaidos mazgai, apie kurių egzistavimą perspėjo Pociūnas.

Paradoksalu, bet aršiausiai į Teisingumo ministerijos aplaidumą, kainavusį laisvę Baltarusijos žmogaus teisių gynėjui, šiandien reaguoja būtent tas dienraštis, kuris anuomet nesipiktino, jog Lietuvos tyrėjai

aklai kopijuoja baltarusių pareigūnų teiginius apie menamas Pociūno žūtis aplinkybes.

Galima pasidžiaugti, kad Generalinė prokuratūra jau kuris laikas tiria ne tik „baltais siūlais“ siūtą nelaimingo atsitikimo versiją, bet pripažįsta, jog tikėtina, kad Pociūnas buvo nužudytas. Tačiau, prisipažįstu, nelabai tikiu sąžiningo tyrimo, įvardinančio visus kaltuosius, galimybę. Pernelyg „nepatogi“ tiesa vis dar labai įtakingiems politikams ar verslininkams galėtų paaikškėti. Kitas dalykas – vis žemėja politikams, žurnalistams keliami kartelė. Tai, kas dar prieš penkerius metus buvo skandalinga, šiandien komentuojama: „Ai, tai politika ar žurnalistika, o čia be purvo neišsiversi.“

Panašu, jog tiek dabartinė valdžia, tiek opozicija būtų visai patenkinta, jei nekvaršintume jai galvos su klausimais apie Pociūno žūtį ir nereikalautume tęsti velionio pareigūno pradėtus tyrimus. Politikai mieliau pozuoja prieš kameras su

krepšininkais, šildosi jų šlovės spinduliuose, nei dalyvauja aukštas pareigas ėjusio pareigūno, visa gyvenimą skyrusio Tėvynės stiprinimui, žūtis penktųjų metinių minėjime.

Praėjusią savaitę neturėjo televizijos ir radijo laidų, kuriose buvo klausama: ar šiandien pavyktų pakartoti Baltijos kelio stebuklą, kai buvome vieningi ir susikabinę už rankų. Neturėjo ir padūsavimų, kad šiandien žmonės ne tokie patriotiški, menkiau vertina laisvę. Tikrai taip nemanau. Neabejoju, jei valstybei iškiltų reali grėsmė, didžioji visuomenės dalis drąsiai stotų jos ginti. Sunkiau nuspėti, kaip pasielgtų tie, kurie gyvena įsijautę į valstybės elito vaidmenį? Ar jie nepamiršo prievolės tarnauti Tėvynei, o ne jaustis jos savininkais? Ar nepamiršo, kas yra pasiaukojimas ir vienybė?

Jau kelintus metus tenka priminti, kad klausimai, kuriuos iškėlė Pociūno žūtis, lieka neatsakyti. Nepailskime jų klausiti, nes tik tiesa išlaisvina, tik ji gali sugrąžinti žmonių pasitikėjimą ne tik savo valstybe, bet ir tais, kurių rankose yra jos vairas.

Lrt.lt

Andrius Navickas – Lietuvos žurnalistas, internetinio naujienų dienraščio Bernardinai.lt vyr. redaktorius, religijotyryninkas.

LAIŠKAI

Ar įteisinsime apgavystę?

Vos ne kas dieną lietuviškoje spaudoje tenka skaityti nesiliaujančius verkšlenimus ir neviltingus sūksnius dėl dvigubos pilietybės. Kokia ta Lietuvos valdžia baisi – naikina lietuvių tautą, atima tėvynę, politiškai tremia tautiečius iš savo tėvynės ir pan. Negana, kad Lietuvių Bendruomenės atstovai Lietuvos Seime atkakliai veikia, jau ir Čikagoje įsikūrė judėjimas Lietuvos pilietybei išsaugoti (Judėjimas LPI), kovojantis už dvigubą pilietybę.

Keisčiausia, kad Lietuvos valdžia nė iš vieno dar neatėmė pilietybės, nė vieno neišvarė iš Lietuvos. Visi, kas išvažiavo, išvažiavo savo noru, dauguma likdami Lietuvos piliečiais. Jei kas neturi Lietuvos pilietybės, bet kada gali kreiptis pačioje Lietuvoje arba į atstovybes, konsulatų ir atkurti pilietybę, žinoma, jei atitinka įstatymų reikalavimus. Ar žinote bent vieną, kuriam buvo atsakyta?

Tai dėl ko kovojama? Ogi dėl to, kad galėtume sėdėti ant dviejų kėdžių ir nušluostytume nosį tiems lietuviams, kurie liko Lietuvoje su viena pilietybe. O mes, gyvendami Amerikoje ir būdami jos piliečiais, galėtume balsuoti ir Lietuvoje, nesvarbu, kad nesusigaudydami už ką, kad tik pakaišiotume pagalius Lietuvoje gyvenantiems, mat jie nežino ką išrinkti į valdžią. Ar kas žino rimtesnių priežasčių, dėl ko reikia dvigubos pilietybės, neskaitant svačiojimų apie aukštas materijas kaip lietuviybę, tautiškumą ir pan., kas nieko bendro su dviguba pilietybe neturi? Nebent kas, sėdėdamas ant dviejų kėdžių, dvigubai didesniu Lietuvos patriotu jausis.

Reikalaudami įteisinti dvigubą pilietybę, mes reikalaujame iš Lietuvos valdžios įteisinti apgavystę. Visi

puikiai žinome, kad Amerikos valdžia nepripažįsta dvigubos pilietybės. Joks žmogus, turėdamas Amerikos pilietybę, negali turėti kitos valstybės, taigi ir Lietuvos pilietybės. Jei Lietuva ir priimtų dvigubos pilietybės įstatymą, nė vienas, turintis Amerikos pilietybę, tuo įstatymu negalėtų teisėtai pasinaudoti. Tai dėl ko kovojame? Ar nors vienas iš dabar kovojančių atsisakytų Amerikos pilietybės dėl Lietuvos pilietybės? Tikriausiai ne, taip ir liktų gyventi Amerikoje, tik dabar jau kaip pagrindininkas, su apgaule laikomu Amerikos pasu.

Susidaro įspūdis, kad kariaujame nežinia dėl ko, kad tik kariautume. Atrodo, kad Lietuvai atgavus nepriklausomybę, kai kurie veikėjai liko be visuomeninio darbo ir ieško kuo užsiimti. Nieko geresnio nesugalvoję, ėmėsi kariauti dėl dvigubos pilietybės. Gaila, kad kai kas ir iš neseniai atvykusių iš Lietuvos nesuranda prasmingesnės veiklos, kaip tik kovoti su vėjo malūnais.

P. Nagys
Waukegan, IL

Tyla prieš audrą

Jau tik kelios dienos liko iki Europos vyrų krepšinio čempionato, kuris šiais metais vyks Lietuvoje. Lietuvai ši garbė ir privilegija tenka antrą kartą. Lietuva pirmą kartą tokias Europos žaidynes rengė prieš 72 metus – 1939 metais. Tų žaidynių puikus rezultatas, pakartotas Europos čempionatas, krepšinių padarė mūsų Lietuvos tautiniu sportu.

Lietuva, kaip čempionato šeimininkė, įdėjo daug pastangų, ruošdamasi šiam čempionatui: pastatė penkis naujus modernius krepšinio rūmus, vadinamus arenomis, Panevė-

žyje, Šiauliuose, Klaipėdoje, Alytuje ir Kaune, dar labiau sumodernino neseniai Vilniuje pastatytą „Siemens“ areną, talpinančią net iki 12,000 žiūrovų. O naujoji Kauno „Žalgirio“ arena tapo didžiausia Baltijos šalyse, galinti talpinti iki 17,500 žiūrovų.

Ne tik Lietuva, bet ir visa Europa kruopščiai ruošiasi šiam čempionatui. Valstybinių rinktinių sudarymui, atrodo, nesigailima jokių išlaidų ir pastangų. Į valstybines komandas sugrįžta visi geriausi svetimuose kraštuose – Europoje ir JAV (NBA) – žaidžiantys krepšininkai. Spaudos ir žinovų nuomone, šis čempionatas turėtų būti tikrai aukščiausio pasaulinio lygio. Tą bando daryti ir Lietuva, į Lietuvos rinktinę pakviestusi Europoje ir JAV žaidžiančius lietuvius, krepšinio žvaigždes. Iš dalies tai pasisekė – grįžo beveik visi, kurie buvo pakviesti išbandyti savo jėgas ir tinkamumą mūsų rinktinėje, ir galutinė 12-os atrinktų žaidėjų sudėtis yra tikrai gera. Labai gaila, net skaudu, kad mūsų komandai labiausiai reikalingas aukštaūgis centro puolėjas (daugiau nei 7 pėdos) Žydrūnas Ilgauskas kviečiamas ir vėl nesutiko prisijungti prie savo gimtinės komandos. Lietuvos komanda tokio aukštaūgio neturi, beveik visos kitos komandos, o ypač šio čempionato favoritai – Ispanija, Rusija, Turkija ir kiti, turi net daugiau negu vieną tokį aukštaūgį.

Lietuvos komandai jau antri metai vadovauja treneris Kęstutis Kemzūra, puikiai pasirodęs praėjusių metų pasaulio čempionate. Nors ši jo vadovaujama komanda yra tikrai gera, pats didžiausias trenerio rūpestis turbūt yra aukštaūgio, prilygstančio varžovams, neturėjimas. Eiliniai žinovai, o tokių akylų Lietuvoje yra labai daug, nėra labai patenkinti šios komandos žaidimu –

nes 8-iose draugiškose kontrolinėse rungtynėse su galimais čempionatu varžovais mūsiškiai pajėgė laimėti tik trejas. Sunku kautis dėl kamuolio po krepšiu, kai esi sprindžiu žemėnis už varžovą! Bet sporto vadovybė dar nesijaudina, nes žino, kad treneris tas rungtynes išnaudojo, norėdamas geriau pažinti turimus rinktinės žaidėjus ir atrinkti tuos, kurie labiausiai tiks jo reikalavimams.

Lietuvos miestų gatvėse dar nesigirdi didelio triukšmo tarp entuziastingų krepšinio sirgalių. Laimės tyliai, bet su viltimi, kad ši mūsų rinktinė komanda pateisins visų pastangas siekiant pergalės Europos vyrų krepšinio čempionate. Gal ši santūri tyla, kuri dabar jaučiama, pasibaigs, prasidėjus čempionatui, ypač jei pradžioje Lietuvos komanda pasieks rimtų pergalių. Tuomet laikykites – bus tikra audra.

Rimantas Dirvonis
Vilnius, Lietuva

TELKINIAI

CHICAGO, IL

Čikagoje įsikūrė nauja lietuvių grupė

DALIA CIDZIKAITĖ

Tik atvykusi į Ameriką išgirdau bent jau anksčiau lietuvių mėgtą juoką, pasak kurio, jei trys lietuviai susitinka ketindami įkurti organizaciją, įkuriama ne viena, bet viso keturios. Be abejo, šiame juoke slypi nemažai pašaipos ir gal net kartėlio. Bet jame išvelgiu ir vieną lietuviams palankų bruožą – nors ir kaip nenorėtume, nemokėtume ar nesugebėtume išsistiekti vienos organizacijos rėmuose, nors neretai ir pasirodome esą „solistai“, mes vis tiek paklūstame žmogiškajai prigimčiai, kuri ragina mus burtis, telktis, gundo kažką nuveikti drauge.

Matyt, tokios prigimties pavilioti rugpjūčio 16 dieną, antradienį, Čikagos centre rinkosi naujos grupės, pasivadinusios Čikagos lietuvių profesionalų grupė (Chicago Lithuanian Professionals Group), dalyviai. Grupės sumanytojas Audrius Remeikis nėra linkęs lietuviško žodžio „profesionalas“ siaurinti iki, pavyzdžiui, žmonių, kurie dirba tik intelektualinį darbą, apibūdinimo. Tad nauja grupė vienys visus Čikagos lietuvius profesionalus, kurie, kaip pastarąjį žodį aiškina „Lietuvių kalbos žodynas“, kurį nors darbą yra pasirinkę savo nuolatiniu, pagrindiniu užsi-

mimu, pavertę šį užsiėmimą savo profesija. Žodžiu, ne dykaduoniai.

Nauja grupė (bent kol kas) neturi didelių ambicijų: nežada politikuoti, kovoti už lietuvių teises čia, Amerikoje, ar Lietuvoje, nebandys imtis labdaringos veiklos ar kitais būdais lengvinti vargingesnių žmonių socialinės naštos ir pan. Pagrindinis Čikagos lietuvių profesionalų grupės tikslas – apjungti po plačiąją Čikagą išsibarsčiusius lietuvius profesionalus, suteikti jiems galimybę pažinti vienas kitą, apsiukeisti informacija, užmegzti ryšį, kuris ateityje gal padės grupės nariams susirasti geriau apmokamą ar įdomesnę darbą, studentams – būsimą darbo vietą, o verslininkams padės plėsti jų verslą. Žodžiu, kurs ryšių ir pažinčių tinklą, kuriuo galės pasinaudoti kiekvienas šios grupės narys. Amerikiečiai tokiam tikslui įvardyti net atskirą žodį yra sukūrę – „networking“.

Į pirmą Čikagos lietuvių profesionalų grupės susitikimą atvyko 25 lietuviai, dirbantys Čikagos miesto centre. Tarp jų – įvairių profesijų atstovai, dirbantys kultūros, ekonomikos, įstatymų, žiniasklaidos, kompiuterių ir kitose srityse. Susitikime dalyvavusieji trumpai prisistatė, vėliau būrėsi į mažesnes grupes. Dalis jų vienas kitą pažįsta jau iš seniau, atsirado ir tokių, kurie drauge lankė lietuistinę mokyklą ar skautavo. Ta-

Audrius Remeikio nuotraukos

čiau užsimezgė ir naujų pažinčių.

„Vakare apsilankė 25 įdomūs ir entuziastingi dalyviai, užmezgę naujas pažintis, apsiukeitę mintimis, sumanymais“, – pirmąjį grupės susitikimą įvertino Remeikis. Tad pagrindinis naujos grupės tikslas, atrodo, buvo nesunkiai pasiektas. Pasak Audriaus, apie norą rengti panašų susitikimą jau prakalbo ir Oak Brook dirbantys lietuviai. Gali būti, jog jų pavyzdžiu paseks ir kituose Čikagos priemiesčiuose dirbantieji.

Belaukiant naujų šios grupės susitikimų, jau šiandien galima tapti jos nariu. Tereikia aplankyti susitikimo vietą virtualioje erdvėje, socialiniame tinkle „Linked in“ (www.linkedin.com), kur kiekvieną dieną grupės nariai turi progą „susitikti“ ir apsiukeisti mintimis. Tad dėl įvairių priežasčių negalėję dalyvauti pirmame Čikagos lietuvių profesionalų grupės susitikime prie šios grupės gali prisijungti nelaukdami ypatingo pakvietimo ar progos.

LEMONT, IL

Šauliai šventė Žolinę

VILIUS GAVEIKA

Tik prieš tris savaites Gen. Daukanto Jūrų šaulių kuopos savanoriai šauniai atšventė Jūros šventę, o rugpjūčio 14 d. ir vėl surošė pikniką – Žolinę.

Pirma dienos pusė gero oro nežadėjo, tačiau tai visai nejaudino šventės rengėjų, nes Ateitininkų sodelyje svečių laukė dvi didelės palapinės. Gal rūpestį kiek kėlė tai, kad nebuvo spėta pranešti apie tai žmonėms. Tuo labiau, kad palapinės nesimatė nuo kelio.

Su Žolinės šventės tradicijomis

supažindino Angelė Mikalauskaitė. Jau ankstyvą rytą susirinko Šaulių kuopos aktyviausi nariai su vadu Sigitu Savicku priešakyje. Prasidėjo pasiruošimo šventei šurmūlys. Marija ruošė vietą maistui, Angelė virė čiborelių ir mėtų arbatą pagal senelių Žolinės papročius. Atsakingiausias darbas – sultingų ir skanių šašlykų kepimas – buvo patikėtas Šaulių vadui Sigitui.

Šią dieną Čikagos lietuvių bendruomenėje vyko daug renginių. Vienas jų – tėvo Antano Saulaičio jo sukaikties tarnystės jėzuitams 50-mečio pagerbimas, kur, spaudos žiniomis, „susirinko arti 400 žmonių“. Tačiau

Dalys bendro vaizdo.

augantis Gen. Daukanto Šaulių kuopos populiarumas lankytojų skaičiui įtakos turėjo nedaug. Dvieju šimtų vietų palapinė nesutalpino visų norinčių, kai kam teko įsitaisyti sodelio ažuolų pavėsyje, kur irgi buvo sutatyti stalai.

Šventės dalyvius linksmino Algimanto ir Ligitos Barniškių duetas. Visi smagiai šoko, linksminosi. Šventė tęsėsi toliau, vyko tradicinė loterija, buvo sveikinami jubilatai, dainuota, šokta.

Man lankantis lietuvių bendruomenės gegužinėse apie devynerius metus, pirmą kartą buvo taip smagu. Visi jautėmės ne svečiais, o šios šventės dalyviais. Paskatinti Angelės, Marijos, Petro, Aldonos ir buvusio operos solisto V. Kybarto dainavimo pradėjo dainuoti visi susirinkusieji. Dainavo ir linksminosi iki pat sutemų.

Svečiai buvo vaišinami pačių savanorių paruoštu maistu. Angelė Mikalauskaitė vaišino svečius čiborelių ir mėtų arbatą, Marija – skaniais kukuliais ir kugeliu, Sigitas –

šašlykais.

Šventės pabaigoje Šaulių vadas padėkojo skaniai paruošusioms maistą moterims Valentinai, Marijai, Reginai, Angelei, Aldonai ir Zitai, įteikdamas visoms po rožę. Padėkojo visiems šventės dalyviams už dalyvavimą ir pakvietė atvykti į Šaulių kuopos rudens šventę š. m. lapkričio 12 d. Dėl šventės vietos ir laiko prašė sekti reklamą. Ačiū visiems!

Prieš vaišinant kitus čiborelių arbatą, reikia paskanauti pačioms.

Šaunios skanaus maisto ruošėjos buvo apdovanotos rožėmis. Iš kairės: Valentina, Zita, Regina, Angelė, Marija ir Aldona.

Prasideda nauji mokslo metai

Vasaros stovyklų prisiminimai ir pasiruošimai rudens veiklai

Rugsėjo 11 d. Pasaulio lietuvių centre, Lemont, į „Derliaus pietus“ susirinks organizacijos „Vaiko vartai į mokslą“ rėmėjai. Tai lėšų telkimo pietūs, kurių metu stalus savanoriškai aptarnaus Čikagos apylinkių moksleivių ateitininkų Kun. Alfonso Lipniūno – Prez. Aleksandro Stulginskio kuopos nariai. Moksleiviai dainuos, kai kurie jų atliks muzikinę programą. Net 14 kuopos narių (ir vienas moksleivis iš Colorado) šią vasarą Lietuvoje dirbo savanoriais penkiuose „Vaiko vartai į mokslą“ remiamuose dienos centruose ir laikinosios globos namuose (organizacija iš viso remia 11 centrų). Kelios savanorės dirbo „Vilties angelo“ dienos centre Vilniuje, centre, kuris su „Vaiko vartais į mokslą“ artimai bendrauja nuo pat jo įkūrimo pradžios 1998 metais.

Organizacijos remiamų centrų sumanios vadovės įvairiems fondams rašė paramos prašymo projektus, kad jų globojamų centrų lankytojams galėtų surengti vasaros išvykas ir stovyklas. Šią vasarą Vilniaus arkivyskupijos „Caritas“ Vaikų ir paauglių dienos centro „Vilties angelas“ vaikai stovyklavo net penkiose stovyklose. „Vyresnieji paaugliai pagaliau užaugo ir nebekrečia kvailių šunybių!“ – rašo paauglė Veronika, dalyvavusi jos lankomo centro surengtame žygyje. Ar nenorėtumėme, kad panašiai pasakytų bet kuris save ir savo aplinką pažįstantis, subrendęs, išauklėtas jaunuolis, nesvarbu, kokiomis sąlygomis jis ar ji auga? Todėl Čikagos apylinkėse gyvenančių moksleivių tėveliai, vadovai ir patys moksleiviai deda daug pastangų mokymuisi gyventi savarankiškai, o ne vien sau... Todėl „Vaiko vartai į mokslą“ tęsia savo paramą ir lėšų telkimo projektus. Todėl organizacijos remiami dienos centrai Lietuvoje toliau dirba su rizikos grupės šeimų prieaugliu mokslo metų metu.

O vasarą visi truputį pailsi, pakeičia aplinką. Ir Čikagos apylinkių savanoriai turėjo progos pastovyklauti. „Vilties angelo“ vadovės ses. Jolitos Matulaitytės žodžiais, „šiuo metu gyvenam vasaros stovyklų prisiminimais. Stovyklos būna stipri patirtis...“ Toliau – išpūdziai iš Lietuvoje surengtos vaikų stovyklos „O buvo taip...“ ir organizuoto vyriausiųjų paauglių žygio „Vilnius-Aukštadvaris-Trakai“.

Daugiau apie „Vaiko vartai į mokslą“ galima sužinoti internete www.childgate.org

Ramunė Kubiliūtė

Vaikų stovykla „O buvo taip...“

Net nepastebėjom, kaip prabėgo dienos stovykloje. Taip buvo smagu ir gera. Tiesiog nepamirštama. Metų įvykis. Viršūnė.

Pirmąją dieną patogiausiai sau dundėjom autobusiukais link stovyklos, kai staiga pusiaukelėj mus sustabdė keli angelai. Jie buvo linksmi ir gražūs, tačiau turėjo pakankamai sunkią užduotį. Iki stovyklavietės turėjome keliauti pėstute ir dairytis miške bilieto į stovyklą. Tempti kuprines buvo sunku. Žinoma, šiaip ne taip nusigavom iki stovyklavietės, ir ten prasidėjo didžiosios linksmybės. Žaidėm komandinius žaidimus, maudėmės (nepatikėsit, bet turėjom tikrą

gelbėtoją su dar tikresne gelbėjimo plūde!), kovojom „protų kovose“, darėm įvairiausių darbėlius iš karoliukų, popieriaus, ledų pagaliukų ir butelių kamštelių, piešėm ne tik ant popieriaus, bet ir ant savo veidų. Smagiausia buvo tai, kad kiekvieną dieną keliavome su vis nauju Biblijos draugu: Nojumi, Abraomu, Moze, Karaliumi Dovydu, Saliamonu, Jonu Krikštytoju.

Neįmanoma pamiršti vykusio aukciono, kuriame išigijome stebuklingiausių daiktų iš įvairiausių pasaulio kraštų, diskotekos, kurią vedė Dj Bytas, kelionės laivais į paslaptinę salą, vakaro su fakyras ir, žinoma, naktinio žygio su Moze... Na, o gerumo ir ramybės pasisėdavome per maldas, kai kartu giedodavome giesmes. Melstis stovykloje yra lengviau nei kasdienybėje. Įdomu, kodėl, Dieve?

Tiesa, vos nepamiršau stovyklos šokių. Šokti mus mokė šokėja iš Havajų... Šokome ir šokome ir dar šokome iš paskutiniųjų jėgų, taip, kad net žemė dundėjo...

Savanorė Martyna

Paauglių žygis „Vilnius-Aukštadvaris-Trakai“

In memoriam...

Drąsiai sutikusi rašyti apie žygį dar jam neprasidėjus, padariau nemažą klaidą. Apie jį kaip niekad sunku rašyti. Ir ne todėl, kad mano atmintis šlubuoja ir nebežinau kur ir su kuo žygiavau. Priežastis paprasta – Vaikų dienos centro „Vilties angelas“ vyresnieji paaugliai pagaliau užaugo ir nebekrečia kvailių šunybių! Gal tuo patikėti sunku, bet turiu nemenką argumentą – viso žygio metu nė karto nebuvo girdėti priekaištų skambančių maždaug taip: „Ar dar daug liko? Nes man jau nusibodo!“,

„Vadovai, malonėkite greičiau!“, „Jau geriau būčiau likęs namie!“... O kai nėra šunybių ir vaikiškų išdaigų, nėra ir nesibaigiančio minčių šaltinio. Bet kokiu atveju juoko netrūko ir žygiuoti buvo tikrai smagu, bet apie viską nuo pradžių.

Kadangi tai buvo ne pirmoji tokia išvyka, baiminomės, jog su didžiulėmis kuprinėmis, kurios teikia mažai džiaugsmo, būsime priversti bristi per pelkes ar balas, nors einant ir paprasta autostrada, nėra taip

lengva, kaip gali atrodyti. Prisigalvojome balazinį kokių baisių dalykų. Bet paaiškėjo, kad mūsų vaizduotė itin laki, nes jokių pelkių nebuvo. Balos – kitas reikalas, mat trečiąją dieną, tiksliau vakarą, palijo. Iš dangaus krito ne tik skaidrūs lietaus lašai, bet ir žalojantys ledo gabalėliai. Laimė, į stovyklavietę, esančią prie pat regioninio Aukštaitijos parko, buvome atvykę kelias minutes prieš kraupią krušą. Bet tai jau trečioji diena, o pirmąją dieną buvo nepalyginamai geras. Švietė saulė ir kvietė mus pasiplieskinti

ežere. Kuprines tingiai vilkome net iki autobuso, kuriuo turėjome pasiekti Aukštadvarį, mat, nepaisant ankstauro paros meto, buvo tvanku. Vis dėlto mus viskas domino, tad važiuojant, kaip dažniausiai su mumis būna, tylos neliko nė kvapo. Atvažiavę į Aukštadvarį sužinojome, jog turėsime palaukti aukštadvariečio Justo, kuris su mumis kelias pusantros dienos ir kurio seneliai nakčiai „paskolino“ savo pievą mūsų palapinėms, miegmaišiams ir puodams. Jo sulaukę susėdome pievoje susipažinti ir trumpai prisistatyti. Po kiek laiko vėl buvome priversti laukti, kadangi paaiškėjo, jog pas mus (su lauktuvėmis) skuba visai nepažįstami vaikinai, dalyvavę akcijoje „Misija Sibiras“ – Mindaugas ir dar vienas Justas. Na, ką gi, jei su lauktuvėmis, tai gal ir palauksime. Turėjome sugalvoti, ką veikti keliasdešimt minučių, tad sumanėme pažaisti. Laikas bėgo nenumaldomai greitai, tad net nepastebėjome, kaip pietavome prie ežero klausydamiesi trėmimų istorijų, kurias pasakojo svečiai. O lauktuvės – tai buvo tikras tadžikistanietiškas arbūzas ir riešutai, kurių pavadinimas liko paslapti,

bet jų atidarėjimui reikėjo įgūdžių. Smagiai papietavę leidomės į kelią.

Kitą rytą, pamiegoję aukštoje žolėje tarp daugybės žiogų ir kitokio plauko vabalų, susirinkome pusryčiams. Valgėme skumbres pomidorų padaže, šprotus ir sumuštinis su kondensuotu pienu. Tiesą sakant, tai buvo visų dienų maistas. Per kiekvienus pietus, pusryčius ir vakarienę valgėme skumbres pomidorų padaže, šprotus ir sumuštinis su kondensuotu pienu (valgiaraštis pakartotas sąmoningai), išskyrus paskutiniuosius mūsų pietus, kai „siaubėme“ Trakų kavines ir vienoje jų gėrėme paslaptinai ypatingą arbatą (apie jos tariamą ypatingumą byloja kaina), o kitoje – valgėme kibinus.

Vakaras būtų buvęs tobulas, jei ne truputį subjurusi nuotaika dėl šlaputėlių batų dėl didžiulės liūtės. Vis dėlto mums buvo atlyginta, mat reikalai pagerėjo, atvykus kunigui Petriui, aukojusiam šv. Mišias Trakų bažnyčioje. Šios Mišios buvo skirtos vien mums (ir visiems tiems, kurie mūsų širdyje tą vakarą buvo), todėl – nuostabios. Po jų išgirdome baisingai džiugią žinią – šianakt mums neteks miegoti palapinėse ant šlapios ir beprotiškai šaltos žemės! Jėė! Nušuočiau keliasdešimt žingsnių atsidūrėme vietoje, kurioje nakvosime. Vaizdas mūsų nenuvylė.

Nukelta į 11 psl.

Amerika neįveikė gimtosios žemės traukos

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Bveik šešiolika metų Jungtinėse Amerikos Valstijose gyvenusi menininkų pora – dailininkė, nusipelniusi meno veikėja, poetė, daugelio apdovanojimų nominantė Aldona Stasiūnaitė-Pečiūrienė ir vienas garsiausių Lietuvos kino operatorių Donatas Pečiūra jau penkeri metai vėl gyvena Lietuvoje, Vilniuje. Jie sugrįžo į gimtinę, nes čia jų šaknys, čia artimi žmonės, draugai, čia jie semiasi kūrybinio įkvėpimo.

Sugrįžusi A. Pečiūrienė surengė autorinę parodą „Jausmų spalvos“, kuri buvo rodyta V. K. Jonyno galerijoje Druskininkuose. Įspūdinga paroda surengta ir Verkių rūmuose, o brandžiausius savo darbus ji padovanojo Nacionaliniam M. K. Čiurlionio dailės muziejui. Neseniai penkiolika savo sukurtų originalių lėlių perdavė Marijampolėje veikiančiai savo geros bičiulės dailininkės iš Čikagos Magdalenos Birutės Stankūnienės-Stankūnės galerijai. Pernai menininkė tapo ir poete – išleido poezijos knygą „Jausmų spalvos“, į kurią sudėta beveik dešimtmetį kurti eilėraščiai.

„Esu labai dėkinga dailininkei M. B. Stankūnienei, su kuria susipažinau dar 1975 metais. Tada, man atskridus į Čikagą, dėl įvairių aplinkybių nesulaukiau manęs turėjusių pasitikti žmonių, bet ten sutikau Magdalena, kuri iš karto manimi pasirūpino. Mūsų pažintis tęsėsi ir vėliau, nemažai bendravome 1990–2006 metais, kai gyvenome Amerikoje. Dabar nutariau dailininkės vardo galerijoje Marijampolėje, kur iki šiol nebuvau buvusi, padovanoti dalį savo kūrybos“, – pasakojo A. Pečiūrienė.

Dailininkė kilusi iš garsios Stasiūnų šeimos, kurioje buvo nemažai gabių muzikantų. Ją išaugino garsus Lietuvos operos solistas profesorius Jonas Stasiūnas (1919–1987), sukūręs scenoje apie 50 vaidmenų, dainavęs apie 1,500 operos spektaklių bei dar antra tiek koncertų, dėstęs tuometėje Lietuvos valstybinėje konservatorijoje. Jis buvo dailininkės tėvo brolis, nes tikras dailininkės tėvas per Antrąjį pasaulinį karą išvyko į Ameriką ir negrįžo. Dailininkės sesuo

Aušra Stasiūnaitė – taip pat žinoma Lietuvoje dainininkė, dabar dirbanti pedagoginį darbą Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje.

„Mano senelis maždaug 1906 metais vedė Amerikoje, mes matėme tą bažnyčią, kur seneliai tuokėsi. Senelė visada norėjo į Lietuvą, senelis nenorėjo, bet jie grįžo, nusipirko čia žemės sklypą ir ūkininkavo. O Jonas Stasiūnas buvo ypatingas žmogus, ir mes trys vaikai niekada nejutome, kad jis nėra tikras mūsų tėvas. Mūsų

įrengimai jau buvo išvežti į Ispaniją.

Amerikoje dailininkė dirbo dizaino studijoje „Networks“, rankomis išpiešdavo audinius, interjerų sienas, kūrė raštus užuolaidoms, baldams, užtiesalams. Radusi laisvą minutę kūrė – atsirado kompiuterinės grafikos kūriniai, batikos ciklai, tekstilės darbai. Kompiuterinės grafikos paroda 1990 metais buvo surengta Čikagoje, Čiurlionio galerijoje. Menininkų šeimai paliekant Ameriką, Čikagos Jaunimo centre

– teigia laimingoje santuokoje jau pusę amžiaus gyvenantis kūrėjas.

Tai, kad jo tėvas buvo žinomas ano meto veikėjas, Kultūros ministerijos meno reikalų valdybos viršininkas, o dainininkas J. Stasiūnas taip pat buvo garsus asmuo, šiai šeimai jau 1969 metais sudarė galimybę pirmą kartą apsilankyti Amerikoje. Iš to apsilankymo likę daug įdomių prisiminimų, nes jie į Ameriką iš okupuotos Lietuvos atvyko pirmieji po dainininko Virgilijaus Noreikos ir jo žmonos.

Paviešėjusi tris mėnesius, A. Pečiūrienė grįžo į Lietuvą, o jos vyras dar pasiliko šioje šalyje ir nuvyko į Hollywood, kuris jam, kaip kino operatoriui, atrodė visų svajonių išsipildymas. Jis labai norėjo pamatyti, kaip kuriamas kinas Amerikoje, tačiau niekur negalėjo patekti – tik kaip paprastas turistą apžiūrėti studijas.

„Tada ryžausi paskambinti į Valstybės departamentą Washington, DC. Pasakiau, kad esu operatorius iš Lietuvos, esu Hollywood ir labai noriu pamatyti daugiau, nes tokia galimybė pasitaiko kartą gyvenime. Manęs išklause, o po dviejų savaitių gavau žinią, kad man skirta dviejų savaitių akreditacija Hollywood, kad galėsiu pamatyti viską, ką noriu, ir turėsiu vertėją.

Tai buvo neįtikėtina laimė, nes pamačiau labai daug: susipažinau su technika, kuria filmuojama, mačiau, kaip kuriamas serialas apie Korėjos karą, sutikau kino žvaigždes. Net nufotografavau kameras, su kuriais filmuojant 'nedreba' vaizdas – Lietuvoje tai buvo naujovė, ir man čia [į Lietuvą] grįžus vietos meistrai panašius įrenginius sukonstravo, jie buvo naudojami dar 5–6 metus“, – prisiminė operatorius.

Dar po trijų mėnesių grįžęs į Lietuvą, jis niekaip negalėjo gauti darbo – tik vėliau sužinojo, kad tai buvusi nuobauda, nes tada Amerikos valstybės departamentas buvo sudaręs sutartį dėl kultūrinių mainų su Sovietų Sąjunga ir minėtą akreditaciją turėjo gauti kitas asmuo – rusas, kuris buvo išbrauktas iš sąrašo, įrašant D. Pečiūros pavardę. Amerikoje įgauta patirtis labai padėjo D. Pečiūrai kuriant filmus, kurie papildė lietuviško kino aukso fondą.

Jis prisiminė, kad, baigiantis galioti vizai, **Nukelta į 11 psl.**

Aldona ir Donatas Pečiūros vėl gyvena Lietuvoje.

namai buvo visada pilni meno žmonių – čia lankėsi dabar jau retai prisimenami dirigentas ir kompozitorius Juozas Indra, dainininkai Vladas Česas, Valentinas Adamkevičius ir daugelis kitų. Mesėjome koncertus, lankėmės cirke, ir ten matyti personažai vėliau atgimė mano sukurtose lėlėse“, – pasakojo dailininkė.

Ji sakė, kad, gyvenant Amerikoje, norėjosi kažko šviesaus, kamavo vidinis buvusių laikų ilgesys, įvairūs prisiminimai, visa tai ir tapo įkvėpimu kurti. A. Pečiūrienė Lietuvos dailės institute 1964 metais baigė tekstilės specialybę, dirbo „Vilijos“ trikotažo fabrike ir savo darbą mėgo – per 27-erius darbo metus ten sukurtą tūkstančiai įvairiausių modelių. Kai po Amerikoje praleistų metų ji sugrįžo į Lietuvą, fabriko jau neberado, o jo

surengta paroda „Sudiev, Čikaga“, kuri buvo aprašyta ir „Drauge“.

Ne mažiau įdomi ir dailininkės vyro, vieno garsiausių Lietuvos kino operatorių D. Pečiūros kūrybinė biografija. Kartu su garsiausiais režisieriais Vytautu Žalakevičiumi, Algirdu Araminu, Almantu Grikevičiumi, Algimantu Puipa, Raimondu Vabalu ir kitais jis sukūrė ir nufilmavo 22 lietuviškus vaidybinius filmus – „Kai aš mažas buvau“, „Maža išpažintis“, „Sodybų tuštėjimo metas“, „Velnio sėkla“, „Faktas“, „Atsiprašau“ ir daugelį kitų. Tai tikras lietuviško kino aukso fondas.

„Man malonu, kad tie filmai kartais rodomi per Lietuvos televiziją, juos gali pamatyti jaunimas, kuris visai nežino to laikotarpio lietuviško kino. Dabar, kai jau nekuriu, jaučiuosi gerai, nes esu įsitikinęs, kad kiekvienam darbui yra savas laikas – pasidžiaugi, ką turi, ir neverkšleni“,

A. Pečiūrienės sukurtos lėlės liks Marijampolėje.

A. Vaškevičiaus nuotr.

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loresetim@gmail.com

H. S. Christensen įteikta „Lietuvos diplomatijos žvaigždė“

Kopenhaga (ELTA) – Baltijos plėtros forumo viceprezidentui, buvusiam ilgamečiam Danijos pramoninkų konfederacijos vadovui Hans Skov Christensen už Baltijos ir Šiaurės šalių bendradarbiavimo skatinimą įteikta „Lietuvos diplomatijos žvaigždė“. Šį apdovanojimą H. S. Christensen Kopenhagoje įteikė užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis.

H. S. Christensen vadovaujama konfederacija aktyviai rėmė Baltijos šalių narystę Europos Sąjungoje, skatino Baltijos ir Šiaurės šalių verslo ryšius, rėmė verslo organizacijų įkūrimą ir plėtrą Baltijos šalyse. H. S. Christensen daug prisidėjo rengiant Baltijos plėtros forumo, vadinamo Baltijos Davosu, metinę konferenciją Vilniuje 2010 m. Kasmet vienoje iš Baltijos jūros regiono valstybių rengiama konferencija Lietuvoje suburė apie 500 dalyvių iš vienuolikos Baltijos jūros šalių.

H. S. Christensen (d.) apdovanojimą įteikė užsienio reikalų ministras A. Ažubalis. **ELTA nuotr.**

Užsienio reikalų ministerija atmeta kritiką

Vilnius (BNS) – Lietuvos užsienio reikalų ministerija (URM) visuo- menės klaidinimu pavadino žinia- sklaidoje paskelbtus teiginius, jog ji negina nuo persekiojimo Karaliaučiaus srities lietuvių kalbos mokytojų, o šiame regione veikiančios lietuvių švietimo organizacijos nebegali teikti URM paraiškų finansiškai paraminti jų projektus.

Dienraščio „Lietuvos žinios“ paskelbtame interviu su Lietuvos Bendruomenės Karaliaučiaus krašte pirmininku Sigitu Šamborskiu rašoma, jog Lietuvos diplomatai negina lietuvių kalbos mokytojų, kurie paskelbiami nepageidaujamais asmenimis šiame krašte. Taip pat teigiama, jog Karaliaučiaus krašte lietuvių kalbos mokytojams mažinamas darbo užmo- kestis ir krūviai, o vietos mokyklos negali teikti projektų paramai iš Lietuvos gauti.

Ministerija teigia, kad ji reagavo

Sumažintas Valdovų rūmų finansavimas

Vilnius (BNS) – Iš šiemet numaty- tų 16 mln. litų Valdovų rūmams teks ne daugiau kaip pusė šios sumos. Kitus pinigus kultūros minist- ras jau padalijo bibliotekoms, muzie- jui ir teatrui. Anot Kultūros minist- rijos, pinigai iš Valdovų rūmų paima- mi įstrigus jų statybai. Ministras Arūnas Gelūnas perskirstė Valdovų rūmų statybai skirtas lėšas – iš viso perskirstyti 7.347,000 litų.

Pagal A. Gelūno išsakymą, di- džiausią sumą iš Valdovų rūmams numatyti lėšų gaus Kauno valstybi- nis dramos teatras, jo remontui pa- pildomai bus skirta 4,14 mln. litų.

Bus skirta lėšų Vasario 16-osios gimnazijai

Vilnius (ELTA) – Vyriausybė pritarė Vasario 16-osios gimnazijos Vokietijoje mokymo sąlygų ir infra- struktūros gerinimo 2011 m. progra- mai. Siekiant išsaugoti Lietuvos kul- tūrinę ir švietimo židinių Vokietijoje, šiai programai numatoma skirti 0,5 mln. litų iš Privatizavimo fondo.

Vasario 16-osios gimnazija nuo 1999 m. yra Vokietijos valstybės pri- pažinta gimnazija ir gauna Heseno

į atvejus, kai lietuvių kalbos mokyto- jams dėl neaiškių priežasčių buvo pa- naikintos Rusijos vizos. Ministerija pripažįsta, kad sunkmečio sąlygomis iki tol buvęs užsienio lietuvių orga- nizacijų veiklos finansavimas pablo- gėjo, tačiau kartu pabrėžia, jog „pa- rama kaimyninėse valstybėse gyve- nantiems tautiečiams išliks vienu svarbiausių valstybės santykių su už- sienio lietuviams politikos uždaviniais“.

„2010 m. ir šiais metais finansavi- mas nesikeitė. Šiuo metu apie 45 proc. visos paramos per projektus gauna etninėse žemėse gyvenančių lietuvių Bendruomenės“, – vardija URM. Pasak ministerijos, pasirašy- tos išvykimo sutartys su 15 mokytojų ir vienu kultūros darbuotoju 2011– 2012 m. teikti mokymo ir kultūrinės veiklos paslaugas Karaliaučiaus krašte. Ministerija taip pat teigia pa- dengianti mokytojų kelionių, draudi- mo ir Rusijos vizų gavimo išlaidas.

Maironio lietuvių literatūros muzie- jaus Kaune remontui papildomai skirti 2 mln. litų, Šiaulių apskrities P. Višinskio viešosios bibliotekos pasta- tui atnaujinti papildomai skirta 1,2 mln. litų. Birželį kultūros ministras iš Valdovų rūmams numatyti lėšų 653,000 litų skyrė Žydų bibliotekai.

Šiuo metu rengiami du projektai, kad būtų galima vieną dalį rūmų baigti statyti ir atiduoti naudoti. Kita rūmų dalis būtų atkurta vėliau. Už rūmų atstatymą atsakinga Vilniaus pilių direkcija teigia, kad galutinai baigti brangiausią Lietuvoje istorinį muziejų reikėtų dar apie 110 mln. litų.

švietimo ministerijos kiekvienam mokiniui skiriamo krepšelio dalį – 75 proc. lėšų, kurios Heseno žemėje ski- riamos valstybinių mokyklų mokyto- jų algoms. Ūkio lėšų, taip pat lėšų mokymo priemonėms ir kanceliari- nėms reikmėms neskiriama. Bergš- trasės apskrities švietimo skyrius yra nurodęs gimnazijai nedelsiant pagerinti gamtos mokslų kabinetų padėtį.

Sirijos pajėgos tęsia smurtą

Kairas (BNS) – Alžyras dar atsa- kys už savo nuostatą Libijos sukilėlių atžvilgiu ir atsisakymą pripažinti juos nauja teisėta valdžia. Tai pa- reiškė Pereinamosios nacionalinės tarybos (PNT) karinis atstovas Ah- med Omar al Bani. Ilgą sieną su Li- bija turintis Alžyras atsisakė pripa- žinti PNT, pareikšdamas, kad jis lai- kosi „visiško neutralumo“ įvykių Džamahirijoje atžvilgiu.

Rugpjūčio 26 d. karo akademijoje Alžyro mieste Šeršele buvo įvykdy- tas teroro išpuolis, kurio aukomis tapo 18 žmonių, dar 26 buvo sužeisti. Teroristai pareiškė, jog tai buvo at- pildas Alžyrui už Muamar Gaddafi režimo rėmimą.

Tuo tarpu Sirijos pajėgos tęsia smurtą šalyje. Kariai apsupti miestą netoli Holmsa, nors dešimtys kariš- kių dezertyravo ir pabėgo iš teritori- jos. Nuo Libijos vadovo M. Gaddafi nuvertimo gyventojai vis dažniau praneša apie Sirijos kariškių pasi- traukimą ir stipresnį pasipriešinimą prieš Bashar al-Assad.

Žmogaus teises ginanti organiza- cija pranešė, kad vieno iš Libijos va-

Libijos sukilėliai grasina Alžyrui.

ELTA nuotr.

dovo M. Gaddafi sūnų vadovaujamas karinis dalinys praėjusią savaitę san- dėlyje netoli Tripolio nužudė dešim- tis sulaikytųjų. Nuvertus M. Gaddafi, pasirodė įkalčių apie nemažai žudy- nių. Libijos sostinėje rasta dešimtys žuvusiųjų kūnų, kai kurie jų buvo M. Gaddafi kariai, kiti – nušalintos vy- riausybės suimti kaliniai.

Estijos prezidentu perrinktas T. H. Ilves

Talinas (ELTA) – Estijos presi- dentas Toom Hendrik Ilves perrink- tas dar vienai kadencijai, per balsa- vimą parlamente gavęs 73 balsus iš 101. Už kitą kandidatą, Europos Par- lamento narį Indrek Tarand balsavo 25 parlamento nariai.

Švedijoje gimęs ir ilgai Jungti- nės Valstijose gyvenęs T. H. Ilves į Estijos gyvenimą įsiliejo 1993 m., pra- dėjęs diplomato karjerą, vėliau buvo Estijos užsienio reikalų ministras ir parlamento narys. Jam dabar 58 me- tai. T. H. Ilves rinkimuose rėmė mi- nistro pirmininko Andrus Ansip Re- formų partija, IRL partija ir opozici- nė Socialdemokratų partija. Tuo tar- pu I. Tarand rėmė opozicinė Centro partija, kuri yra antroji pagal dydį partija Estijos parlamente. Estijos prezidentas gali būti išrinktas ne daugiau kaip dviem penkerių metų kadencijoms iš eilės.

Estijos prezidentas Toom Hendrik Ilves. **ELTA nuotr.**

Vietname – suėmimų banga

Vilnius (Bernardinai.lt) – Nuo liepos pabaigos iki rugpjūčio vidurio Vietname suimti trylika katalikų. Vi- si jie yra jauni katalikų aktyvistai, dirbantys įvairiose srityse, kai kurie jau sukūrė šeimas. 3 jaunuoliai buvo paleisti, o 10 kitų lieka nelaisvėje.

Beveik visi suėmimai buvo įvyk- dyti panašiai: jaunuoliai buvo pa- kviečiami pasikalbėti į policijos ko- misariata, iš kurio nebegrįždavo, be jokio perspėjimo ar pranešimo še- imoms ir artimiesiems. Tik praėjus savaitei suimtųjų šeimas pasiekė saugumo tarnybų laiškas, kuriame penki sumtieji apkaltinti dalyvavi- mu veikloje, kuri kėsina suversti socialistinės Vietnamo respublikos valdžią. Esą jie priklausė vienai nele- galiai opozicijos partijai. Panašūs įtarimai tiriami ir kitų suimtųjų at- žvilgiu. Šeimoms pranešta apie įka- linimo vietas.

Keli iš suimtųjų jaunų katalikų priklausė vyskupijos katalikų versli- ninkų sąjungai, du dar studijuoja

universitete, vienas mokė dailės mo- kykloje, kitas – Vietnamo kovos me- nų, dar du buvo įgiję inžinieriaus iš- silavinimą. Du suimtieji buvo Vinh vyskupijos katalikiškos žiniasklai- dos aktyvistai, dažnai rašę ir komen- tavę įvairius įvykius vyskupijos ži- niasklaidos priemonėse.

Tiek suimtųjų šeimos, tiek kata- likiškos organizacijos, kurioms su- imtieji priklausė, griežtai neigė įta- rimus apie jų dalyvavimą antivalsty- binėje veikloje – jaunuoliai buvo ak- tyvūs religinėje veikloje, kuri buvo naudinga vietos katalikų bendruo- menei, visuomenei ir nebuvo nu- kreipta prieš valdžią. Kol sprendžia- mas suimtųjų likimas, kelios parapij- jos surengė maldos ir budėjimo akci- jas už jaunuolius, o komentatoriai svarsto, kad tai galėjęs būti policijos atsilyginimas už viešą kai kurių ka- talikų paramą žinomam disidentui Cu Huy Ha Vu, kritikavusiam val- džios korupciją, cenzūrą ir kitus su- varžymus.

Susitikimas Plateliose

ROMAS ŠILERIS

Pradžiai kelioms dienoms po viešnagės Lietuvos jaunųjų socialdemokratų sąjungos (LSDJS) akademijoje ir stovykloje vykusioje rugpjūčio 3–7 dienomis, kiek pamąstęs suvokiau, kad dienos prie Platelio ežero buvo vienos iš laimingiausių mano gyvenime – ne tik todėl, kad pabuvojau gamtoje tarp įdomių jaunų žmonių, bet ir todėl, kad šios dienos padarys didelę įtaką ir bus stipri varomoji jėga tolimesniame, geresniame Lietuvos politiniame gyvenime. Ir tai nutiks visai netrukus.

Sekant lietuvišką žiniasklaidą – lietuviškus laikraščius, televiziją, radiją ar internetą – matyti, kad politinis sąmoningumas ir politikos uždavinių vykdymas Lietuvoje yra nepavydėtinoje būklėje. Okupaciniai metai ir Antano Smetonos diktatūra, kai 1936 m. LSDP buvo uždrausta, tapo tikrais nuodais politinio gyvenimo demokratijoje. Lietuvai atgavus Nepriklausomybę, prie valdžios vairo stojo tos neigiamos tradicijos paveikti žmonės, iš kurių nemaža dalis savanaudiškai ir parazitiškai pasinaudojo susiklosčiusia ekonomine erdve Lietuvoje. Iš bičiulių užsienyje žinau, kad tas pats nutiko kituose sovietiniam blokui priklausiusiuose kraštuose.

Aišku, per tą dvidešimt metų laikotarpį tie politiniai veikėjai patogiausiai išsitaisė ir nelabai nori pasitraukti iš politinio gyvenimo. O tie, kuriems vertybė yra tik pinigai, susirado gerai apmokamą, mažai tikros galios turintį darbą politiniame kapinyne, t. y. Europos Parlamente.

Plateliose buvau maloniai nustebintas sutiktų jaunų žmonių, kuriems tos neva vertybės, iki šiol puoselėjamos net ir tarp socialdemokratų partijos mandatus turinčių žmonių, yra svetimybė. Priimtoje LSDP Jaunimo sąjungos programoje, kuri buvo ilgokai diskutuojama sąjungos skyriuose visoje Lietuvoje ir daugumos buvo priimta per sąskrydį, yra nedviprasmiškai pasisakyta dėl Lietuvos pilietybės, lyčių lygybės, tolerancijos, rinkimų elektroniniu būdu ir t. t. Ši programa tinka demokratiškai nusiteikusiam, interesų politikoje turinčiam jaunimui. Tuose 11 pus-

lapių surašyta Sąjungos programa yra konkretus Lietuvos jaunųjų socialdemokratų atsiradimo politikoje įrodymas.

Kelias nebuvo lengvas. Ypač žinant prieš 10 metų į LSDP veiklą ištraukusių partiečių pažiūras. Jie mėgino Jaunimo sąjungoje įtvirtinti jiems artimus ir paklusnius jaunus žmones, bet, kaip matyti, ne kažin kas pavyko. Kaip ir vieno veikėjo veiksmai – šokiai televizijos laidoje ar fotografavimasis apkalbų žurnale, t. y. ne politinis darbas.

Nedažnai pasitaiko, kad atsidūręs nepažįstamų ir kito amžiaus žmonių grupėje po kelių valandų jaustuose taip, lyg tarp jų būtumei jau keletą metų. Toks jausmas ir mane lydėjo visas dienas Plateliose. Prisiiminiau, kai aš 1968 m. įstojau į Lietuvos socialdemokratų partiją, jos Vokietijoje veikusią draugiją, man buvo 22 metai – panašus amžiaus vidurkis ir yra dabar čia susirinkusio jaunimo. Mūsų tada buvo keliolika, galiausiai tik keli, tačiau vėliau, Lietuvai vėl tapus laisva valstybe, galėjome garbingai perleisti LSDP tęstinumą atsikuriančiai partijai Lietuvoje. Dabar LSDP Jaunimo sąjunga turi beveik 4,000 registruotų narių, partija – beveik 20,000, ir jų vis daugėja. Tai rodo, kad mūsų veikla tada turėjo prasmę.

Man buvo labai įdomu sužinoti, kuo šiandien gyvena jaunieji socialdemokratai ir jų rinkti vadovai. (Išėjimoje mus savo laiku laikė „trenktais“ – tuomet atrodė, kad sovietinė diktatūra yra sukurta amžiams. Deja, tos prasivardžiavimo „tradicijos“ tęsiamos ir dabar, pakanka pasikaityti straipsnių komentarus informacinėse svetainėse.) Ir tikrai esu daugiau negu laimingas susipažinęs su gausybe įdomių asmenybių iš daugelio Lietuvos regionų. Dabar jau žinau, kad daugiau nei prieš 40 metų į darbą įdėtas triūsas nenuėjo vėjais.

Šis jaunimas yra labai kuklus, per kitų metų rudenį įvyksiančius rinkimus į Seimą sieks tik 5 mandatų. (Buvo siūlyta Seimą sumažinti trečdaliu, kadangi ir gyventojų skaičius Lietuvoje yra sumažėjęs.) Mano manymu, tas kuklumas yra gerbtinas, bet nebūtinai, nes dabartinių tautos išrinktųjų veiksmai yra nereizultatyvūs ar net žalingi demokratiniam šalies vystymuisi. Šiuos pseu-

Juro Poželos nuotr.

SIŪLO DARBĄ

Immediate Positions available for **CDL/Mover** for **Skokie** based household goods moving company. Good pay & benefits available. Must be at least 21 years of age. Call Jacob **847-980-0906**

Immediate positions available: excellent pay & benefits!!! Established Skokie Moving company looking for assistant managers.

Call Jacob **847-980-0906**.

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

SKELBIMŲ SKYRIUS
TEL. 773-585-9500

dopolitikus reikia nugalėti demokratinuose rinkimuose į Seimą, pakeisti žmonėmis, kuriems politinė partija yra ne įrankis pagerinti savo ir giminaičių gyvenimo sąlygas, o priemonė, kaip ir nurodyta Lietuvos Respublikos Konstitucijos 35 straipsnyje, padedanti kurti Lietuvos politinį gyvenimą. Beveik visą gyvenimą mano darbas buvo susijęs su darbuotojų problemų įmonėse sprendimais, tad įgijęs šios tokios patirties dabar galiu tvirtinti, kad dvigubai daugiau to jaunimo yra verti LSDP sudėtyje patekti į Seimą. Kuklumas šiuo atveju nėra vertybė.

Esu visiškai įsitikinęs, kad ir kitos dvi Lietuvos demokratinės partijos – konservatoriai ir liberalai, kaip ir socialdemokratai, turi išsilavinusio, pasaulio mačiusio ir jį gana gerai suprantančio jaunimo. Užtenka protestuoti – susikrovus lagaminus vykti kur kitur kurti geresnės ateities. Pritaikyti savo gabumus galima ir Lietuvoje, jeigu tik yra noro tai daryti.

Pradėjęs rašyti savo atsiminimų esiau gilintis į istoriją ir atskleidė mūsų giminės nueitą kelią. 1731 m. mano protėviai, būdami liutero-

nais, kartu su 20,000 tikėjimo brolių ir seserų buvo valdančiųjų katalikų išvaryti iš Salzburgo. Maras gerokai praretino Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės gyventojų gretas, tad čia jiems buvo leista įsikurti ir melstis pagal savo tikėjimą. Dalis jų apsigyveno Tauragėje, kiti – kitur. Nebuvo lengva, bet jie sėkmingai iki pat 1941 m. sausio gyveno Lietuvoje, kol pagal slaptą Molotov-Ribbentrop sutartį beveik visi 50,000 gyventojų turėjo išvykti iš sovietų okupuotos Lietuvos. Likusieji galėjo išvykti iki 1959 m. galo, tarp pastarųjų buvau ir aš.

Mano protėviai, kaip tvirtina istorikai, nežiūrėjo į mėnulį, kai ruošė žemę bulvėms sodinti, nes ant mėnulio jų nesodino. Kaip supratau, dauguma Plateliose sutiktų jaunųjų socialdemokratų galvoja ir dirba lygiai taip pat, kaip mano protėviai ir aš.

Romas Šileris – gimė Tauragėje, 1959 metais kaip „vokietukas“ išvyko į Vakarų Vokietiją, kur baigė vokiečių vidurinę mokyklą, metus lankė Vasario 16-osios gimnaziją. Daugiau nei 30 metų buvo Frankfurt LB pirmininkas, prieš tai metus Bonn-Kioldn. Nuo 1968 m. Lietuvos ir vokiečių socialdemokratų partijos narys.

I can show you how to get a high % yield on your money today. Take control of your IRA, Pension Plan, Savings, CD's and invest these monies in Private Mortgage Loans.

BUILD WEALTH IN A HURRY!

SKAMBINKITE
tel. 630-965-6608

These loans are secured by a 1st mortgage with low loan to value (LTV) ratios of 70% or less. Increase the yield on the same money you're investing now and see what happens!

Yra pradžia, yra ir pabaiga

RAMUNĖ LAPAS

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Graži ir išdidi aristokratė

Ramunė: Kaip bebūtų gaila, bet kartu su besibaigiančia vasara baigiasi ir Ravinia sezonas. Koks jis buvo? Reikia pripažinti, kad šimtmetė aristokratė graškiai sutinka laiko iššūkius. Neišduodama savo misijos ir ištikimų daugiamečių rėmėjų, kurių gretos, deja, kasmet retėja, interesų ir išlikdama pagrindiniais vasaros klasikinės muzikos namais Čikagoje, Ravinia tuo pačiu ugdo ir augina naujas klausytojų kartas. Rengdama specialias programas vaikams ir jaunimui, siūlydama lengvesnio žanro koncertus ir tikėdamasi, kad naujieji klausytojai, atėję šiemet pasiklausyti mėgstamos roko grupės, kitamet galbūt sugrįš dėl Liszt, virtuosiškai atliekamo tokių jaunesnės kartos pianistų kaip Tzimon Barto ar Lang Lang. Tobulėja ir patys muzikantai – štai pop dievaitis Rufus Wainwright pradėjo kurti klasikine muziką ir operas, ką puikiai parodė savo koncerte su CSO rugpjūčio 14 dieną!

Sezono viršukalnės

Raimundas: Beje, Tavo minėti pianistai Barto ir Lang – buvusio Ravinia festivalio vyriausiojo meno vadovo (1994–2005) Christoph Eschenbach „atradimai“. Barto, pirmą kartą čia pasirodęs 1989 m., sugrįžta į Ravinia kasmet. Jo rugpjūčio 16 d. rečitalis Martin teatre tik patvirtino, kad šis pianistas yra pačiame savo kūrybinės karjeros aukščiausiam pakilime. Kai kitais metais planuosite savo išvykas į Ravinia, į būtinų koncertų sąrašą įtraukite šio atletiško virtuozo pasirodymą. Lang Lang, „išmestas“ į sceną Eschenbach prieš dvylika metų (tuomet jam buvo 17, dabar – 29), nuo tol koncertuoja ir Ravinia, dažniausiai kartu su Maestro, kuris, be abejonės, yra kitas vardas, kurio pasirodymų negalima praleisti. O Ravinia suteikia mums tokią galimybę!

Ramunė: Eschenbach „atradimas“ yra ir nuostabūs sopranas Renee Fleming, šiemet Ravinia nepasirodžiusi, tačiau netrukus, rugsėjo 10 d., matysime ją Lyric operos žvaigždžių koncerte Millenium Park, skirtame pagerbti žuvusiuosius per rugsėjo 11-tos tragediją prieš 10 metų.

Raimundas: Prisimenu vieną pokalbį spaudoje su Maestro (Es-

chenbach dabar Washington, DC vadovauja National Symphony Orchestra bei yra John F. Kennedy Center for the Performing Arts muzikos vadovas). Žurnalistė jo klausė: „Kadaise Jums padėjo Jūsų didieji mokytojai. Tad gal dabar grąžinate moralinę skolą, padėdamas kitiems? Bet gal tai atsitiktinumai? Galbūt Jums puikiai sekasi susirasti talentingus jaunus scenos partnerius, o jiems tai tampa didžiaja gyvenimo proga?“ Į tai Eschenbach atsakė: „Nėra čia jokių atsitiktinumų. Iš savo patirties žinau, kaip svarbu turėti mokytoją. Jis turi ne tik patarti, padrašinti ir perteikti dalį savo patirties, bet ir kilstelėti karjeros skrydžiui. Man didžiulis malonumas išgirsti naują talentą, dirbti kartu, paskui padėti jam ištvirtinti muzikos versle, kur, deja, kilnumo ir pasiaukojimo maža, tad be pagalbos retam pasiseka. Tačiau to nebruku visiems. Tik tuomet, jei matau, kad be mano pagalbos talentas gali likti nepastebėtas. (...) Muzikos verslo magnatai nėra palankūs naujiems vardams. Jiems reikia patikimų vardų, užtikrinančių pilnas sales ir išparduotus įrašus. O jaunam, nežinomam talentui turi suteikti progą. Pakviesk jį groti kartu ir jį išgirs. Na, ir kas, kad tąkart ne dėl jo

klausytojai ir nesurengė pianistui tokių plojimų kaip Vienoje (po Musikverein atlikto Liszt „Transcendental Etudes“ plojusi net 45 minutes!), tačiau tikrai įvertino jo aistrą ir jėgą bei visišką „Steinway“ klavišų kontrolę, skambinant dviejų muzikos milžinų – Liszt ir Brahms variacijas Paganini tema („Grandes etudes de Paganini“ bei „Variations on a Theme by Paganini in A Minor“), o taip pat George King „Six etudes“ (Ravinia premjera) bei dar vieną Liszt šedevrą – „Sonata in B Minor“. Man asmeniškai šio nepianistiškai atrandčio virtuozo rečitalis buvo vienas geriausių koncertų, kuriuos kada nors esu girdėjęsi. Kita sezono viršūnė (ir čia nieko stebėtino) – Yo-Yo-Ma atliktas Čaikovski (rugsėjo 5 d.). Jeigu nesate girdėję šio muzikanto ar apskritai galvojate, kad violončelė yra nuobodus instrumentas, kitais metais nusipirkite bilietą į Yo-Yo-Ma – jūsų požiūris apsisvers aukštyn kojomis.

Vaizdo ir garsų simfonija

Raimundas: Aš norėčiau pasidalinti išpūdžiu, kurį paliko filmas, žiūrėtas po žvaigždėtu Ravinia dangumi. Viskas buvo kaip pasakoje, ir

Net ir sulaukęs 85-erių, Tony Bennett – jaunatviškas ir žavingas.

Grand finale

Ramunė: Sezono pabaigoje vyrauja lengvesnio žanro koncertai. Kasmet tradiciškai čia kiekvieno širdį uždega ugningieji broliai iš Pietų Prancūzijos – „Gypsy Kings“, o romantiškai nuteikia legendinis Tony Bennett. Šių Ravinia veteranų koncertai įvyko rugpjūčio 25 ir 26 dienomis. Nuo „vėjų miesto“ neatskiriamą grupę „Chicago“ rugpjūčio 27–28 d. su dideliu triukšmu sugrįžo į Highland Park vos ne po 40 metų pertraukos – paskutinį kartą jie festivalyje koncertavo 1972 metais! Rugsėjo 4 d. čia pirmą kartą pasirodys mūsų dienų žvaigždė Carrie Underwood – country stiliaus dainų kūrėja, kuri

Naujos kino erdvės. „Lord of the Rings“ Ravinia scenoje.

Patrick Gipson/Ravinia Festival nuotr.

išpirkti bilietai, bet kai jį vėl pakviesi po metų ar dvejų, žiūrovai jau pirkis bilietus dėl jo.”

Ramunė: Būtent taip ir vyksta! Į Lang Lang koncertą liepos 7 d. bilietai kainavo 100 dol., ir jie visi buvo išpirkti! Ravinia tuo ir ypatinga, kad čia po vieno dangumi sugyvena visos žvaigždės – ir jau aukštai pakilusios, ir dar tik pradėjusios žibėti, bet galbūt ne mažiau talentingos. Norėčiau grįžti prie sezono viršūnių. Rugpjūčio 16-tosios vakarą Martin teatre Barto koncertas buvo tarsi Vezuviusaus išsiveržimas. Na, gal Čikagos

gamta tą rugpjūčio 19 d. vakarą nuostabiai prisidėjo. Oras buvo šilkinis, kai ekranuose (paviljone ir pievoje) sužibo „The Fellowship of the Ring“ (kino epo „Lord of the Rings“ pirmoji dalis), o scenoje užgrojo orkestras, lydintis chorą ir solistų. Nuostabią muziką režisieriaus Peter Jackson filmui pagal J. R. Tolkien romaną – tikrą simfoniją, apdovanotą, beje, „Oskaru“ – sukūrė kompozitorius Howard Shore. Ravinia ją grojo Čikagos simfoninis orkestras, diriguojamas Ludwig Wicki. Beje, atlikėjai tą vakarą vos tilpo didelėje Ravinia paviljono scenoje! Trys chorai – „The Lakeside Singers“ (meno vadovas Robert Bowker), „Chicago Chorale“ (meno vadovas Bruce Tammen), „Chicago Children's Choir“ (meno vadovė Josephine Lee), sopranas Kaitlyn Lusk, altas Henry Griffin, pilnos sudėties orkestras, na, ir kvapą gniaužiantys filmo herojų nuotykiai. Viską sudėjus, išpūdis – galingas. Prieš dešimtmetį „The Fellowship of the Ring“ buvo apdovanotas keturiais „Oskaris“, penktąjį aš drąsiai skirčiau tiems, kurie rugpjūčio 19-tosios vakarą tiek scenoje, tiek ir užkulisiuose padovanojo kino bei muzikos mylėtojams tokią nuostabią šventę.

pasirodys kartu su orkestru. Operos ir miuziklo mėgėjai dar turės progos pasiklausyti dainininkų Mandy Patinkin ir Nathan Gunn (rugsėjo 31 d.), o klasikinės muzikos gerbėjai – Juilliard String Quartet (Martin teatre rugsėjo 7 d.).

Raimundas: O baigiamasis akordas žada būti ypač žavingas. Tai šiuolaikinis baletas „Momix“. Choreografo Moses Pendleton vadovaujama šokėjų-iliuzionistų grupė Ravinia paviljone parodys programą „Botanica“. Daugiau kaip tris dešimtmečius grupės nariai su savo kūnu, butaforija, šviesa ir šešėliais scenoje kuria stebuklus, kuriais gėrisi visas pasaulis. Baletu šokėjai taip pat yra dažni svečiai kine bei televizijoje. Vienas įdomiausių jų projektų – filmas pagal Musorgski „Parodos paveikslėlius“, kuriame jie dalyvavo kartu su Montreal simfoniniu orkestru. Baletas „Botanica“ bus rodomas rugsėjo 9 ir 10 d. 8 val. vakaro, o rugsėjo 10 d. rytą 11 val. „Momix“ šokėjai atliks programą vaikams (bilietai į vaikišką spektaklį tik 10 dol.). Ką gi, belieka palinkėti mums visiems malonių pasukinių šio sezono išpūdžių ir tarti: „Iki pasimatymo, Ravinia, 2012 metais!“

„Gipsy Kings“ kasmet įaudrina Čikagos žiūrovus.

Prasideda nauji mokslo metai

Atkelta iš 5 psl.

Akį traukė kelios sofas. Ak, tik žygeivis supras, koks apima malonumas jas pamačius, kai prieš tai kelias dienas teko miegoti ant šlapios ar kietos žemės tarp erkių ir žiogų. O dar kriauklė, tualetas... Pasaka! Lyg to būtų maža, padengtas vakarieniškas stalas negailestingai veikė skonio ir regos receptorius: melionai, nesveikieji bulvių traškučiai, pyragas vienos žygeivės gimtadieniui paminėti, zefyrai...

Atsisėdę prie stalo ir, kaip įprastai, sukalbėję padėkos maldele, puolėme... ne, ne šlamšti viso to gėrio, o pildyti dienosraščius, gautus prieš kelias dienas. Šis žygis – paskutinis oficialus vyresniesiems „Vilties angelo“ paaugliams, todėl kiekviena akimirka buvo be galo vertinama ir įrašoma į smegenų „kietuosius diskus“. Dienoraščiai buvo skirti draugų pamąstymams ir prisiminimams, susijusiems su dienosraščio savininku. Stoję tylą. Atrodytų – prieš audrą, bet nieko panašaus. Visi kantriai, su sudomintomis veido išraiškomis pildė tuščius lapus, šypsojosi popieriui, rašydami prisimintą seną kaip pasaulis nuotykių ar linkėdami nebanalių dalykų. Viskas tęsėsi ne trumpiau nei pusvalandį, galiausiai visi buvo pasirašę visiems, vadinas, laikas puotauti!

Smagiai pabendravę ne itin no-

riai ruošėmės eiti miegoti, bet kūnas reikalavo poilsio. „Po galais, juk jau antra valanda nakties!“ – kuždėjo budrioji smegenų pusė, bet kita norėjo visą naktį pliuurpti niekus su kitais žygeiviais, juk paskutinis vakaras, tiksliau – naktis. Bet koku atveju jau po šešių valandų pasigirdo žadinuvų simfonija. Visi vangiai kėlėsi ar vinguriavo tualetu link. Pusryčiams suvalgę minėtosios skumbrės, šprotų ir sumuštinių su kondensotu pienu, turėjome palikti patalpas. Miegoję ant grindų tvirtai pareiškė: „Ant žolės patogiau!“ Tiesa! Rytas išaušo permainingas, šaltas, bet pasiryžome darkart aplankyti Trakų pilį.

Laiko sustabdyt nespėjom, tad teko ruoštis traukinių stotin. Pakeičiant tradiciškai sukramsnojome po ledų porciją ir nesukubėdami nužingsniavome toliau. Atvykę dar turėjome valandą, tad buvo nuspręsta surengti žygio aptarimą. Išvyka buvo įvertinta gerai – 8 taškai iš 10. Dauguma savo „pažymį“ pagrindė tuo, kad juos „užkniso“ uodai ir bimbalai, kartkartėmis trūko vandens ar dėl stiprios liūtis, sugadinusios nuotaiką ir sušlapinusios apavą. Bet koku atveju, žygis laikytinas pavykusiu, o paaugliai – užaugusiais! Traukiny didžioji dauguma važiavo susimąsčiusi. Gal dėl to, kad pavargo, o gal todėl, jog nesinorėjo skirtis...

Užaugusi Veronika

A † A

VYTAUTUI KUPCIKEVIČIUI

mirus, reiškiamo gilią užuojautą jo žmonai VIRGINIJAI, dukrai RITAI su šeima ir sūnui ALGIUI su šeima.

Jakimčių šeima

Pradėtos tvarkyti senosios Biržų karaimų-žydų kapinės

ANTANAS SEIBUTIS

Praėjusį trečiadienį iš ryto prie senųjų karaimų-žydų kapinių Latvvygalos gatvėje buvo didelis sujudimas – būriavosi jaunimas, girdėjosi lietuvių, anglų, vokiečių kalbos. Į Biržus antradienį atvykusios 18-os asmenų grupės iš Vokietijos Lippės žemės pagrindinis tikslas – sutvarkyti senąsias karaimų-žydų kapines. Daugiau nei 70 proc. šios Vokietijos žemės tikinčiųjų yra evangelikai reformatai. Lippėje veikia krikščionių-žydų draugija, kurios atstovai ir atvyko į Biržus.

Jiems talkins apie 10 Biržų evangelikų reformatų bažnyčios atstovų su kunigu Rimu Mikalausku priešakyje bei apie 30 „Aušros“ mokyklos devintokų, vadovaujama mokytojo Vidmanto Jukonio. Darbų metu planuojama sutvarkyti išvirtusius paminklus, nuvalyti apkerpėjusius, apsamanojusius paminklinius akmenis, iškirsti netvarkingai sužėlusius medžius ir krūmus.

Lippės žemės evangelikų reformatų bendruomenės atstovas Erhard Mische pasidžiaugė būsimu bendravimu. Biržų rajono Savivaldybės vicemerė Stasė Eitavičienė kalbėjo apie tarptautinį bendradarbiavimą, prisilietimą prie gyvos, ne pamokinės istorijos, biržiečiams mokiniams

priminė, kad tai puiki ir bendravimo pamoka, ir proga „palaužyti“ liežuvį angliškai, o gal ir bandyti vokiškai. Kartu ji priminė, kad jie dabar atstovauja ne tik Biržams, bet ir visai Lietuvai.

Gertūda Vagner perdavė Lippės žemės burmistro linkėjimus kolegoms Biržuose.

Vokiečių grupės vadovė Gertrūda Vagner labai džiaugėsi šiais būsimais darbais, jų draugijos nariams irgi yra nauja dirbti komandoje su lietuvių jaunimu. Palinkėjus vieni kitiems geros kloties, buvo pradėti pirmieji darbai. Dirbančiųjų buitimi, įvairiais gyvenimiškaisiais poreikiais, laisvalaikio rūpintis Biržų miesto seniūnija, Biržų evangelikų reformatų bendruomenė.

Amerika neįveikė gimtosios žemės traukos

Atkelta iš 6 psl. amerikiečiai norėjo, kad į Lietuvą D. Pečiūra negrįžtų – net žadėjo greitai rasti jam darbą batų parduotuvėje. Tačiau jis grįžo, o į Ameriką vėl susiruošė 1990 metų pabaigoje, kai čia norėjo sutikti Naujuosius metus ir aplankyti draugus. Tada šeima net neįtarė, kad ta viešnagė užsitęs beveik šešiolika metų.

„Atvykome su dviem lagaminais, kišenėje turėjome 200 dolerių. Jokių minčių apie tai, kad čia liksim, nebuvo, bet netrukus išaušo 1991 metų sausio 11-oji, padėtis buvo neaiški, ir aiškiai supratau, kad sugrįžti į sovietinę sistemą jau nenorime. Tada Valstybės departamente paprašėme politinio prieglobsčio ir tą pačią dieną jį gavome. Ir tik tuomet susimąstėme, kaip ir iš ko mes toje Amerikoje gyvensime“, – pasakojo D. Pečiūra.

Jis prisiminė, kad sunkiai ieškojo darbo, išsiuntė šimtus gyvenimo aprašymų, tačiau pasiūlymų nesulaukė. Tik vėliau jis suprato, kad tie aprašymai buvo per daug geri, niekas nenorėjo geresnių už save priimti į darbą. Tada pavyko rasti darbą viename dabar jau leidybą nutraukusiame lietuviškame laikraštyje, kuris garsėjo savo antisovietinėmis pažiūromis. Kai laikraštis užsidarė, pa-

vyko surasti vairuotojo darbą pervežant automobilius, tai leido daug keliauti, pamatyti įvairias Amerikos vietas.

„Dirbti pagal profesiją – filmuoti Amerikoje – neturėjau galimybių, tačiau atradau kitą artimą sritį – fotografiją. 12 metų dirbau didelėje fotografijos firmoje, kur buvo neblogas uždarbis, ir pats daug fotografavau, ypač buvo įdomu kurti naujagimių nuotraukas. Taip gimė ir paroda 'Amerikos vaikai'. Ten naujagimio portretas sukuriamas taip, kad tas vaikas atrodo kaip jau susiformavęs žmogus. Bandžiau ir Lietuvoje grįžęs pasiūlyti tokią technologiją, norėjau skaityti apie tai paskaitas, bet nieko tai nesudomino“, – apgailestavo D. Pečiūra.

Nors gyventi Amerikoje buvo įdomu, tačiau, bėgant metams ir silpnėjant sveikatai, šeima suprato, kad artėja laikas grįžti į Lietuvą. Tad parvažiavo į tą patį kažkada seniai už paskolą įsigytą namą ir jaučiai įsikūrė. A. Pečiūrienė sakė, kad nors kalbama, jog sugrįžtančiųjų į Lietuvą mažai, ji žino ne vieną pažįstamą, kurie po Amerikoje praleistų metų grįžta į tėvynę. Čia gimus ir daug metų gyvenus, gimtosios žemės trauka lieka tokia stipri, kad jokios amerikios negali jos įveikti.

ATLANTIC Express Corp. 1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

<p>Ocean Freight</p> <p>Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.</p>	<p>Air Freight</p> <p>Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.</p>
<p>Auto Export</p> <p>Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.</p>	<p>Trucking</p> <p>Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.</p>
<p>Small Packages</p> <p>Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje</p>	

8801 78th Ave *Bridgeview*, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Skaitytojams pranešame, kad rugsėjo 5 d. – Labor Day – redakcija nedirbs., Todėl tą savaitę bus išleisti du „Draugo“ numeriai.**

■ **Rugpjūčio 31-ąją JAV LB Lemont Socialinių reikalų skyrius kviečia pasiklausti ir pasižiūrėti operos solisto Liudo Mikalausko koncerto „Mefistofelio kerai“, įrašą. Griežia styginių grupė „Bass Arco“. Renkamės Pasaulio lietuvių centro skaitykloje (14911 127 St., Lemont). Daugiau teirautis skyriaus tel. 630-243-8611 arba atvykus į skyrių trečiadienį nuo 10 val. ryto iki 4 val. p. p.**

■ **Karolinos Kunčinių tekstilės parodos „Keliantys veltiniai“ atidarymas vyks rugsėjo 9 d., penktadienį, Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636) Pradžią 7:30 val. v. Atidaryme dalyvaus autorė. Parodą remia LR generalinis konsulas Čikagoje.**

■ **Santaros-Šviesos 58-ame suvažiavime rugsėjo 10 d., šeštadienį, iš Lietuvos atvykstanti kultūrologė dr. Violeta Davoliūtė skaitys pranešimą „Istorinė atmintis“. Davoliūtė daktaro laipsnį apsigynė University of Toronto, Kanadoje, dėstė Šiaurės Amerikos ir Lietuvos universitetuose. Pagrindinės kultūrologės domėjimosi sritys – istorinės traumos ir kultūra, sovietmetis Lietuvos gyvenime.**

■ **Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629) šeštadienį, rugsėjo 10 d., 7 val. v. atidaromos dvi parodos „Prezidentas Aleksandras Stulginskis tremtyje“ ir Juozo Kazlausko fotografijos paroda „Lietuva tremtyje“. Įėjimas – 5 dol. Daugiau informacijos telefonu 773-582-6500, arba www.balzekasmuseum.org**

■ **Rugsėjo 25 d., sekmadienį, Lietuvių Tautinėse kapinėse (8201 S. Kean Ave.,**

Justice, IL 69458) vyks iškilmingas kapinių 100-mečio minėjimas. Pradžią 12:30 val. p. p. Po minėjimo 1 val. p. p. Willowbrook Ballroom (8900 S. Archer Ave., Willow Springs, IL 60480) vyks jubiliejiniai pietūs ir dokumentinio filmo apie Lietuvių Tautines kapines premjera. Vietas užsakyti prašoma tel. 708-458-0638.

■ **Ansamblio „Sodžius“ koncertas vyks spalio 9 d. 12:30 val. p. p. Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje (14911 127 Street, Lemont, IL). Į smagų labdaros koncertą visus maloniai kviečia Lietuvos vaikų globos būrelis „Saulutė“.**

■ **Spalio 16 d., sekmadienį Pasaulio lietuvių centre, Lemont, Korp!Giedra seselei Ignei Marijošūitei įteiks korporacijos premiją „Lietuvei moteriai, ypatingai pasižymėjusiai krikščioniškų idealų tarnyboje“. Muzikinę programą atliks Dariaus Polikaičio vadovaujamas vaikų choras „Vyturys“.**

■ **Rugsėjo 17 d. nuo 12 val. p. p. visus kviečiame į New York Apreiškimo parapijos (70 Havemeyer St., Brooklyn, NY) mugę, kur galėsite džiaugtis lietuviška muzika, maistu, gėrimais ir žaidimais galės ne tik suaugusieji, bet ir vaikai! Surinktos lėšos bus skirtos New York lietuvių atletų klubui ir Neringos stovyklai.**

■ **Skaniausi – tai Jaunimo centro Moterų klubo kepti blynai. Kviečiame į sezono atidarymą š. m. spalio 2 d. 10:30 val. r. šv. Mišios Tėvų jėzuitų koplyčioje. Po Mišių visus kviečiame į kavinę, kur moterys vaišins mieliniais blynais su obuoliene, kava ir pyragais.**

■ **Marijos Remienės antrosios knygos „JAV lietuvių kultūros keliuose“ sutiktuves įvyks lapkričio 27 d., sekmadienį, 1 val. p. p. Lietuvių dailės muziejuje, PLC, Lemont. Išsamesnė programa bus pranešta vėliau.**

leško giminių

Sevrimavičių šeima.

Stanislovas (ar Boleslovas?) Sevrimavičius, gimęs apie 1870 metus, per Pirmąjį pasaulinį karą iš Liepių kaimo, Žeminių parapijos Jonavos raj. išvyko į JAV. Tai sena Lietuvos smulkiųjų bajorų giminė, kalbėjusi lenkiškai. Gyveno Pittsburgh, Pennsylvania valstija. Ten vedė ir išaugino šeimą.

Apie 1966–1972 metus Čikagos Lietuvių Operoje dainavo Julius Savrimavičius. 1974–1982 metais ten pat

minimas Julius Savrimas. Manau, kad tai tas pats asmuo. Gal čia mūsų giminaitis? Niekaip nepavyksta rasti seniai išvykusių į JAV giminių.

Ką nors žinančius apie Sevrimavičių šeimą prašau parašyti el. pašto adresu joana.jankauskiene@gmail.com.

Iš anksto dėkoju už bet kokią informaciją. Pagarbiai,

Joana Jankauskienė

Labdaringi pietūs „Draugo“ veiklai paremti vyks spalio 30 d. „Royalty West Banquet“

(8675 S. Archer Ave., Willow Springs, IL 60480)

Pradžią 1 val. p. p.

Meninę programą atliks Kauno valstybinio dramos teatro vadovas, aktorius

Egidijus Stancikas

Daugiau informacijos suteiks „Draugo“ administracija **tel. 773-585-9500.**

Šiluvos atlidai Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje 2010 m.

Šiluvos atlidai Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijoje

Rugsėjo 4 d. – 10:30 val. r. šv. Mišios ir Šiluvos atlidų pradžia. Šv. Mišias atnašaus kun. Jaunius Kelpšas ir kun. Vytautas Kirka iš Kaišiadorių vyskupijos Lietuvoje. Maldos už parapiją

Rugsėjo 5 d. – 10 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. Vytautas Kirka. Maldos už katalikų Bažnyčią

Rugsėjo 6 d. – 10 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. Vytautas Kirka. Maldos už Lietuvą

Rugsėjo 7 d. – 10 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. Vytautas Kirka. Maldos už lietuvius iševioje

Rugsėjo 8 d. – Švč. Mergelės Marijos gimimo šventė. 10 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. Vytautas Kirka. Maldos už gimdytojus

Rugsėjo 9 d. – 10 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. Vytautas Kirka. Maldos už ligonius. Šv. Mišių metu bus teikiamas Ligonių patepimo sakramentas

Rugsėjo 10 d. – 10 val. r. šv. Mišias atnašaus prelatas Edmundas J. Putrimas. Maldos už jaunimą

Rugsėjo 11 d. – 10:30 val. r. Šiluvos atlidų procesija ir šv. Mišios. Jas koncelebruos prelatas kun. Edmundas J. Putrimas, prelatas Jonas A. Kuzinskis, kun. Vytautas Kirka, kun. Jaunius Kelpšas ir kiti. Tautos šventė – maldos už Čikagos lietuvių organizacijas, kurios vienija tautą

Kviečiame visus aktyviai dalyvauti bendroje maldoje ir Šiluvos atlidų procesijoje.

Parapijos administratorius kun. Jaunius Kelpšas

Prezidentė Dalia Grybauskaitė, su valstybinio vizitu viešinti Islandijoje, rugpjūčio 26-ąją atidarė M. K. Čiurlionio darbų parodą ir žymios pianistės Mūzos Rubackytės koncertą Šiaurės šalių kultūros rūmuose.

Nuotraukoje: pianistė Mūza Rubackytė.

Džojos Barysaitės (ELTA) nuotr.